

ת"פ 28893/05/21 - מדינת ישראל - תביעות נגב נגד מורד אבו סבית - לא בעניינו, עבד אלרחמן אבו רגילה - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 28893-05-21 מדינת ישראל נ' אבו סבית ואח'

בפני כבוד השופטת שוש שטרית

המאשימה מדינת ישראל - תביעות נגב

ע"י ב"כ עו"ד ליטל פרץ

נגד

הנאשמים

1. מורד אבו סבית - לא בעניינו

2. עבד אלרחמן אבו רגילה - בעצמו

ע"י ב"כ עו"ד האיל אבו גרה בשם עו"ד אלזיאדנה

גזר דין

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן **בקשירת קשר לעשות עוון**, עבירה לפי סעיף 499 (א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: **החוק**); **הסגת גבול פלילית (2 עבירות)**, עבירה לפי סעיף 447 (א) בחוק; **גניבה (4 עבירות)**, עבירה לפי סעיף 384 בחוק; **פירוק חלקים מרכב**, עבירה לפי סעיף 413 ד (ב) בחוק; **סיוע לפירוק חלקים מרכב**, עבירה לפי סעיף 413 ד(א) + 31 בחוק.

כתב אישום מתוקן

1. על פי החלק הכללי שבכתב האישום, המועד שאינו ידוע למאשימה במדויק, קשרו הנאשמים קשר לביצוע פשע עם קטין ד.א.ר יליד 2004 וסלימאן אבו סבית (להלן: האחרים) בכך שקשרו קשר ביניהם לביצוע גניבות של צאן וכן של ממירים קטליטיים במושב תפרח (להלן: הקשר).

מעובדות האישום הראשון עולה כי ביום 20.03.2021 סמוך לשעה 00:30, במסגרת הקשר ולשם קידומו, הגיעו הנאשמים ביחד עם האחרים ברכב לביתו של המתלונן, מר ש.א, בתפרח אשר בחצר ביתו פינת חי, בה גידל בעלי חיים שונים ובהם עיזים. במעמד כך, הסיג הנאשם גבול בצוואת חדא עם האחרים בכך שחתכו את הגדר המקיפה של פינת החי ונכנסו פנימה בכוונה לבצע גניבה. בהמשך, גנבו הנאשמים בצוואת חדא עם האחרים את הצאן בכך שנטלו 2 עיזים והכניסו אותן לתא המטען של הרכב ונסעו מהמקום וזאת ללא הסכמת הבעלים, במרמה ובלי תביעת זכות בתום לב. שוויו של הצאן שנגנב מוערך בסך של כ-2,500 ₪.

מעובדות האישום השני עולה כי במועד הנ"ל, סמוך לשעה 00:30, במסגרת הקשר ולשם קידומו, במושב תפרח,

הגיעו הנאשמים ברכב עם האחרים, לביתו מר מ.ש, אשר בחצר ביתו פינת חי, בה גידל בעלי חיים וביניהם עזים וכבשים. במעמד זה, הסיגו גבול בצוותא חדא בכך שפתחו את דלת הכניסה לפינת החי אשר הייתה סגורה אך לא נעולה, נכנסו פנימה וגנבו עז אחת וכבשה אחת, אותן הכניסו לתא המטען ברכב ונסעו מהמקום. שוויו של הצאן שנגנב בעובדות האישום השני מוערך בסך כולל של כ-4,000 ₪.

מהעובדות באישום השלישי עולה כי ביום 03.04.2021 סמוך לשעה 04:30, הגיעו הנאשמים בצוותא חדא עם האחרים לרחוב רבנו תם 17 במושב תפרח, שם חנה רכב השייך למתלונן, מר ש.מ. ובמעמד זה פירקו הרימו את הרכב באמצעות מגבה מכני (ג'ק) ופירקו בצוותא חדא מהרכב את הממיר הקטליטי וחיישני הגז בעוד נאשם 2 סייע שמר בסמוך. מיד לאחר מכן גנבו הנאשמים בצוותא חדא עם האחרים את חלקי הרכב שנזקו הוערך בסך כולל של כ-4,000 ₪.

מהאישום הרביעי עולה כי במועד הנ"ל, סמוך לשעה 04:30 במסגרת הקשר ולשם קידומו, הגיעו הנאשמים בצוותא חדא עם האחרים לכתובת אחרת במושב תפרח, שם חנה רכב השייך למתלוננת, גב' מ.ש, ובמעמד זה הרימו את הרכב באמצעו ג'ק ופירקו בצוותא חדא מהרכב את הממיר הקטליטי אותו גנבו. **נאשם 1** סייע בפירוק החלקים מהרכב בכך ששמר בסמוך.

שוויו של הנזק שנגרם מוערך בסך של כ-5,000 ₪.

אישומים 5, 6 ו-7 המפורטים בעובדות כתב האישום המתוקן, אינם מיוחסים לנאשם 2.

תסקיר שירות מבחן

2. מתסקיר שירות המבחן אשר הוגש ביום 06/07/2022 עולה כי הנאשם בן 19, רווק, עובד כ-3 חודשים כמפנה אשפה בחברת "רגה". מתאר מצב רפואי ונפשי תקין. הנאשם מסר כי כיום מתגורר בבית הוריו בפזורה הסמוכה לרהט ותיאר מצב כלכלי תקין, כיום נתון בתנאי שחרור הכוללים מעצר בית לילי. משפחת מוצאו של הנאשם מונה 12 אחים בגילאי חצי שנה עד 22, הנאשם הרביעי בסדר הלידה. אביו רועה צאן, אמו עקרת בית. לדבריו, אחיו הגדול ממנו בעל עבר פלילי בשל עבירות רכוש. הנאשם שלל שימוש בחומרים משני תודעה בקרב בני משפחתו, תיאר קשר תקין עמם ושלל אלימות במשפחה בעבר או בהווה.

שירות המבחן ציין כי במסגרת תיק המעצר הנאשם שולב בקבוצה טיפולית ייעודית לעצורי בית וכי הגיע למפגשים ולקח חלק פעיל בקבוצה. בנוגע ליחסיו עם נאשם 1, מסר הנאשם כי הכיר אותו כחמישה חודשים לפני מועד ביצוע העבירות, וכי הם מתגוררים בשכנות.

בהתייחס לעבירות בהן הורשע, מסר השירות כי הנאשם נוטל אחריות מלאה על ביצוע חלק מהן, כשלדבריו ביום גניבת הצאן, הוא ונאשם 1 תכננו מבעוד מועד לגנוב צאן ממושב תפרח, וכי עשה כן לא בשל קושי כלכלי, אלא משום שנגרר אחר נאשם 1, כשחלקו היה לתצפת בעוד שותפו חותך את גדר הבית של המתלונן וגונב את הצאן.

עוד ציין השירות כי הנאשם נוטל אחריות חלקית על עבירות פירוק וגניבת חלקי רכב, כשלדבריו, נאשם 1 מסר לו כי הם

נוסעים לבית קפה ולכן לא ידע מבעוד מועד כי מטרת נסיעתם הינה גניבת חלקי רכב, ומשהבין כי הם בדרכם לביצוע גניבה, סייע לנאשם 1 בפירוק חלקי הרכבים, וכי נאשם 1 מכר את חלקי הרכבים והם התחלקו בהכנסות המכירה. לדבריו, הוא מבין את חומרת מעשיו, מצטער עליהם ומעוניין לפצות כספית את נפגעי העבירה.

בבחינת גורמי הסיכוי לשיקום, ציין השירות, בעברו הנקי של הנאשם אשר מביע עמדות חיוביות כלפי החוק; בעל יכולות וורבוליות וקוגניטיביות תקינות; בעל יכולת להתבוננות עצמית וגילויי אמפתיה לפגיעתו בזולת כפי שמתבטא ברצונו לפצות כספית את נפגעי העבירה; יכולת להיתרם מטיפול כפי שהתבטא הנאשם בשילובו בקבוצת פיקוח מעצר אצל שירות המבחן ובהשתתפותו הפעילה בהליך הטיפול בקבוצה.

אשר לגורמי הסיכון להישנות העבירות, ציין השירות בהתרשמותו מהנאשם כמי שהתקשה לשמור על יציבות במסגרת החינוכית, בעל מיקוד שליטה חיצוני ובעל דפוסי היגררות אחר חברה שולית; לקח אחריות חלקית על ביצוע העבירות.

בסוף הדברים, לאחר שקלול נתוניו של הנאשם אשר מביע מוטיבציה להשתתפות בהליך טיפולי, בא השירות בהמלצה על הטלת ענישה חינוכית שיקומית בדמות צו של"צ של 200 שעות וצו מבחן במסגרתו ישולב הנאשם בקבוצה טיפולית אצל השירות.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה, עו"ד זוהר נאור הגישה טיעונים בכתב ובמעמד הדיון חזרה התובעת על בקשת התביעה לקבוע שני מתחמי ענישה נפרדים. לאירועים המפורטים באישומים 1-2, גניבות הצאן, מתחם שינוע בין 18-30 חודשי מאסר בפועל, ולאירועים המפורטים באישומים 2-3, פירוק וגניבת הממירים הקטליטיים מכלי הרכב, מתחם שינוע 15 ל - 30 חודשי מאסר בפועל.

בטיעוניה למתחמי הענישה עמדה על החומרה הגלומה בעבירות של גניבת בקר ותוצרת חקלאית כמו גם על החומרה שבעבירות רכב, פירוק חלקים מרכב ובעיקר עת מדובר בממירים קטליטיים שפירוקם וגניבתם הפכה לתופעה נפוצה על כל השלכותיה על המתלוננים וכלל הציבור. מכאן הוסיפה ועמדה על הצורך וחובת בית המשפט בהעברת מסר מרתיע להרתעת היחיד והרבים. אשר לעונשו של הנאשם בקשה להעמידו בחלקו התחתון של כל אחד ממתחמי הענישה להם עתרה ובמצטבר זה לזה, כשלצורך כך הפנתה בתימוכין למקרים בפסיקה עליהם הרחיבה בטיעוניה בכתב.

ב"כ הנאשם, עו"ד אלזאידנה ביקש לחדד בעובדה כי הנאשם לא הורשע בעבירות של גניבת בקר/ תוצרת חקלאית לפי סעיף 334א(2) בחוק העונשין, אלא בעבירות גניבה "רגילות" לפי סעיף 384 בחוק העונשין. ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם עונש אחד לכלל העבירות בשני האירועים, כשלדידו העונש עליו המליץ שירות המבחן, הוא העונש ההולם את נסיבות מעשה הנאשם ונסיבותיו האישיות. בהקשר לעונשו של הנאשם הוסיף לציין כי הנאשם היה נתון במעצר מאחורי סורג וברח למעלה מ-80 ימים, כי הוא נעדר עבר פלילי אשר בעת ביצוע העבירות היה בן 18 וכמה חודשים, וכי מאז ביצוע העבירה, מאי 2021, הנאשם לא הסתבך בפלילים, עמד בתנאי שחרור, ומאז שאלה הוקלו הוא עובד לפרנסתו וכיום הוא נכון לפצות את קורבנות העבירה.

הנאשם בדבריו מסר כי הוא מצטער על מעשיו וכי לא יחזור לבצע עבירות פליליות.

דין

מתחם העונש ההולם

כתב האישום המתוקן מתאר ארבעה אירועים של גניבת רכוש, שניים ראשונים עניינם בגניבת צאן ושניים נוספים שהתרחשו במועד אחר, בגניבת ממירים קטליטיים מכלי רכב. האירועים התרחשו בסמיכות זמנים וכולם פועל יוצא של קשר פלילי בין הנאשם לנאשם 2 ואותם אחרים לבצע את העבירות, שנמצאה כמסכת עבריינית אחת, מה שמלמד על קשר הדוק בין העבירות ועל כן יש מקום לקביעת מתחם עונש אחד לכלל האירועים באישומים השונים, שכמובן יביא בחשבון כי מדובר במספר עבירות (ראה ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל, 29.10.14; רע"פ 4760/14 קיסלמן ואח' נ' מדינת ישראל 07.05.15; דנ"פ 2999/16 מזרחי נ' מדינת ישראל 22.05.16).

קביעת מתחם העונש ההולם למעשי העבירות תעשה בהתאם לעקרון ההלימה, ולשם כך יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

4. הערכים המוגנים שבבסיס האיסור בעבירות רכוש בכלל נועדו להגן על קניינו של אדם, על פרטיותו ביטחונו ותחושת הביטחון של הציבור בכללותו.

גניבת צאן, כמו גניבת בקר אינה עבירת רכוש רגילה. המדובר בעבירה חמורה יותר, כדברי בית המשפט בע"פ 2943/06 חילו נ' מדינת ישראל (11/09/06) שם ציין בעניין זה:

"לגניבת בקר וצאן בנסיבות מסוימות יוחד במשפט העברי מקום משלה. התורה אומרת (שמות כ"א, ל"ז) "כי יגנוב איש שור או שא וטבחיו או מכרו, חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע תחת השה". זאת בשונה מגניבה "רגילה" שהגנב משלם בהם, לפי דין תורה, תשלומי כפל. בפשטות מכוונים הדברים לכך, שבקר ומקנה חשיבותם בחברה חקלאית גדולה עד כדי הגדלה משמעות של הקנס המוטל על גניבתם [...] "ראינו כי המחוקק ביקש להחמיר בעונשם של גנבי בקר ומקנה מעבר לגניבה ה'רגילה', וגניבה זו הייתה לעבירת פשע. תסכולו של החקלאי המוצא בהשכימו בבוקר, ולעתים באמצע היום, כי בקרו או צאנו נגנבו בולט במיוחד, כיוון שלא תמיד ניתן לנעול 'רכוש חי' כזה, הרועה בשדה, באופן הרמטי - וגם הביטוח לכך ככל הנראה יקר... על בית משפט זה ליתן ידו ליישום על פי תכליתו..."

בע"פ 2806/07 יונס נ' מדינת ישראל (מיום 29/03/07), הוסיף בית המשפט להדגיש, כי ביצוע העבירה של גניבת מקנה, כרוך בהתאכזרות לבעלי חיים ויצירת סיכון בריאות לציבור, ובחסרון-כיס משמעותי לבעליהם; קבע כי מדובר כ"מכת מדינה" ואת המציאות תיאר:

"בלתי נסבלת; היא גורמת לנזק כלכלי לא רק לבעליו של הבקר הגנוב, אלא לכל מי שעוסק

בענף זה, ושנאלץ להשקיע משאבים יקרים בניסיון למנוע מפורעי חוק לשים לאל את מה שלעתים הוא מפעל חיים".

בית המשפט עמד על דלות אמצעי האכיפה ויעילותם המוטלת בספק ואלה למרבה הצער נכונים גם היום. על כן, כבר אז נקראו בתי המשפט, ונקראים עוד יותר היום, להחמיר הענישה עם העבריינים.

5. אשר לעבירות של פירוק חלקים מרכב וגניבתם, נוכח נפיצותן והשלכותיהן של עבירות רכב הוחק סימן ה1 בפרק יא בחוק העונשין שכותרתו "**עבירות בקשר לרכב**" אשר לצדן נקבעו עונשים חמורים מהעונשים הקבועים לעבירות הרכוש הכלליות.

עבירות רכב טומנת בחובן מכלול נזקים לקרבן העבירה ולחברה בכלל. הפגיעה על פי רוב אינה מתמצה בגניבת רכב פריצה או בפירוק חלקים מהרכב, אלא גם בהשלכות הכלכליות על כלל ציבור הנהגים, נוכח השפעת עבירות אלו על העלאת פרמיות הביטוח, עוגמת הנפש הרבה הנגרמת לקורבן העבירה עקב השינוי שחל בשגרת יומו נוכח שנאלץ להתפנות מענייניו לצורך הסדרת נושא הביטוח, תיקון הרכב וקבלת רכב חלופי במקרה צורך.

חומרה ממש נמצא בסיכונים הפוטנציאליים הגלומים בעצם ביצוע עבירות רכב, שיש שהתממשו והביאו לפגיעה בנפש וגוף, וככלל גורמים לפגיעה קשה בתחושת הביטחון האישי ועד כדי תחושה של הפקר המביאה פעם אחר פעם לאבדן אמון הציבור בשלטון החוק ובגורמי האכיפה. בע"פ 6403/94 **סמיר פדלה נ' מדינת ישראל**, דינים עילון, כרך לט, 110 ציין בית המשפט:

"העבירות הקשורות בגניבת מכוניות, פירוק וקבלת חלקיהם לצורך שימוש בכלי רכב אחרים הפכה למכת מדינה. [...] לפיכך, העונש הראוי למי אשר משתתפים במערכת פלילי זו, כולל אלה הנוטלים חלקי חילוף בידיעה שהושגה בדרך פשע של פירוק ממכוניות, צריך שיכלול, בדרך כלל, עונש מרתיע של מאסר בפועל. בכך יתרמו בתי המשפט את חלקם למלחמה במערכת הפשיעה האמורה".

פירוק חלקים מרכב היא עבירה חמורה שהעונש בצדה הינו 5 שנות מאסר. כאן המקום לציין כי לא דומה פירוק פנס או מראת צד של רכב לפירוק ממיר קטליטי מרכב, שעל פי רוב גורם נזק משמעותי לרכב ולמעשה מחייב השבתת הרכב וגרירתו למוסך לצורך הרכבת ממיר חדש שעלותו גבוה מאוד, ונקל לשער את חוסר האונים והתסכול שחש בעל רכב המבקש לנסוע ברכבו, בשגרת בוקר או לאחר סיום יום עבודה ומגלה להפתעתו כי לא ניתן להניע את הרכב נוכח העדרו של הממיר הקטליטי.

בתי המשפט נקראים פעם אחר פעם להחמיר בעונשם של מבצעי עבירות רכב, בין היתר בהינתן כי אל מול הסיכון הנמוך להיתפס והעונש בצדו, נמצא רווח כספי משמעותי מהיר וקל שיש והוא נתמך בתעשייה שלמה ומשומנת בשטחי הרשות הפלסטינית, אליה חוברים חוליות עבריינים הפועלות בדפוס פעולה שיטתי משני עברי הגבול. משטרת ישראל משקיעה משאבים רבים בניסיון ללכוד את העבריינים, אלה מבית ואלה מחוץ שמעשיהם נועדו לשלול רכוש מאזרחים תמימים תוך יצירת מצבים מסכני חיים. הצורך בהכבדה בענישה שיהיה בה להרתיע את היחיד והרבים מביצוע עבירות אלו ולכלל הפחות בצמצומן, זועק לשמיים, שאם לא כן, תמשך הפגיעה בסדרי החברה ובשלטון החוק, והסכנה

לביטחונה של החברה הישראלית תעמיק ותגבר.

נסיבות ביצוע העבירות

פגיעת הנאשם בערכים המוגנים הינה גבוהה ומשמעותית, זאת בהינתן מושא הגניבות, נסיבות ביצוע ומידת אשמו.

6. בכל הנוגע לעבירות של גניבת הכבש ועיזים, נתתי דעתי לעובדה כי על פי תיקון כתב האישום הורשע הנאשם ב 2 עבירות גניבה, לפי סעיף 384 בחוק העונשין, ולא לפי סעיף 334א(א)(2). יחד עם זאת, למעט העובדה כי העונש המרבי על עבירת רכוש רגילה לפי סעיף 384 הוא 3 שנות מאסר לעומת 4 שנות מאסר לגניבת בקר, לפי סעיף 334א(א)(2), עניינו נותר בעבירת רכוש לא רגילה.

הצאן נגנב מתוך פינות החי שבחצרות המשק של המתלוננים, והגם שלא נטען כי הצאן משמש מקור לפרנסת המתלוננים, המדובר בצאן המשמש חלק ממשק החי של המתלוננים, המדובר בגניבת צאן, כבשה אחת ו3 עיזים. הוראת החיקוק אינה חזות הכל ובוודאי שאין בה לשנות מעובדות כתב האישום המלמדות במובהק על כי במסגרת הקשר הפלילי בין הנאשם לאחרים תכננו והתארגנו לגנוב צאן, ושכך בפועל עשו.

יפים לעניינו דברי בית המשפט, מפי הנשיאה, כב' השופטת רויטל יפה כץ בעפ"ג (מחוזי ב"ש) 32852-01-22, **עלי קשר נ' מדינת ישראל** (ניתן 01.06.22):

כידוע, הכלל הוא כי מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעקרון המנחה, תוך מתן משקל לפגיעה בערכים המוגנים, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ו"**בנסיבות הקשורות ביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט" (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין). גם בסעיף 40ג, וגם בסעיף 40ט המפרט את ה"נסיבות הקשורות בביצוע העבירה", לא נקבע כי המתחם אמור להיקבע בהתאם לסעיף שיוחס לנאשם. כמובן שיש רלבנטיות לסעיף האישום, ולא ניתן לקבוע מתחם החורג מן הסעיף, אבל בגדרו של הסעיף הרלבנטי ייקבע המתחם בהתאם לנסיבות האירוע, הפגיעה בערכים המוגנים והפסיקה הנוהגת. כך בדיוק פעל גם ביהמ"ש קמא. (ההדגשה שלי ש.ש)**

העובדה כי הצאן נמצא בפינת חי במשק ויכול שאינו משמש כמקור פרנסת המתלוננים, יכולה להוות נסיבה כללית מקלה, אולם לא ניתן להתעלם ממושא וטיבן של הגניבות, כבשים ועיזים כגניבה שתוכננה מראש כנלמד מעובדות האירועים, ללמד כי לא בגניבה "רגילה" של רכוש, מדובר, ומכאן גם לא ניתן להתעלם כי התוכן המחמיר אותו יצקו בתי המשפט לרטוריקה המחמירה בעבירות של גניבת צאן ובקר, חל גם בנסיבות המקרה הנדון בפני.

מעבר לטיבו של הרכוש הנגנב, 3 עיזים וכבשה אחת, נמצא חומרה משמעותית בנסיבות ביצוע העבירות. המדובר בכנופיה של לפחות ארבעה, בניהם הנאשם, הקושרים בניהם קשר לבצע עבירות של גניבת צאן, ובצוותא חדא, לאחר תכנון מקום הגניבה, מושב תפרח, ולאחר התארגנות עם כלי פריצה, לרבות רכב בו הסתייעו להגיע למושב וחזרה לאחר גניבת העיזים והכבשה אותם הובילו באמצעות אותו רכב.

הנאשם והאחרים הגיעו למושב תפרח בשעת לילה, תחילה הסיגו גבול לחצר ביתו של ש.א ומשם לפינת החי, בה גידל

בעלי חיים שונים ובהם עיזים, **חתכו את הגדר המקיפה של פינת החיה** ומתוכה גנבו 2 עיזים אותן הכניסו לתא המטען של הרכב ונסעו מהמקום. שווי הנזק שגרמו הוערך בסך של כ-2,500 ₪.

הנאשמים לא אמרו די, אלא כי במסגרת אותו קשר לגנוב צאן, המשיכו בתוך מושב תפרח, לעבר בית נוסף, הפעם היה זה ביתו של מר מ.ש, גם לו פינת חי בה גידל בעלי חיים וביניהם עיזים וכבשים, פתחו את הדלת וגנבו עז אחת וכבשה אחת, גם אותן הכניסו לתא המטען ברכב ונסעו מהמקום. שווי של הצאן שנגנב הוערך בסך של כ-4,000 ₪.

מתוך כתב האישום לא נלמד כי הנאשמים הגיעו ברכב המיועד להובלת בעלי חיים או רכב גדול אחר, ומכאן ניתן להניח דבר סבילם של העיזים והכבשה אשר הובלו בתנאים לא תנאים באותו רכב.

7. לאחר מעשיו המתוארים לעיל, כמפורט בעובדות אישומים 3 ו 4 שבכתב האישום, עולה כי הוסיף הנאשם יחד עם האחרים הוסיפו והמשיכו לגנוב מרכושו של הציבור. כעבור מספר ימים, הכנופיה התארגנה שוב לבצע עבירות רכוש, שוב במושב תפרח, **אלא שהפעם פנו לפירוק וגניבת ממירים קטליטיים מכלי רכב. לאחר תכנון והתארגנות שגם הפעם כללה רכב בו הסתייעו להגיע למושב, ותוך שהם נעזרים בכלים ייעודיים לפירוק הממירים, הגיעה הכנופיה והנאשם בתוכה, ביום 03.04.2021 הגיעו לרכבו של ש.מ במושב תפרח, ובעוד שהנאשם נותר לשמור סמוך למקום, הרימו נאשם 1 והאחרים את הרכב באמצעות מגבה מכני (ג'ק) ובצוותא חדא פירקו מהרכב את הממיר הקטליטי וחישני הגז, אותם גנבו תוך שגרמו נזק לרכב ששווי הוערך בכ- 4,000 ₪.**

גם הפעם הנאשם והאחרים לא אמרו די, אלא המשיכו לכתובת אחרת במושב תפרח, והפעם איתרע מזלה של הגב' מ.ש, עת הגיעו לרכבה, הרימו את הרכב באמצעו ג'ק ופירקו בצוותא חדא מהרכב את הממיר הקטליטי אותו גנבו, תוך שהם גורמים לנזק שהוערך בכ 5,000 ₪.

בחינת נסיבות ביצוע כלל העבירות בהן הורשע הנאשם מעלה פגיעה משמעותית בערכים המוגנים. שלא כמו התפרצות "קלאסית" לרכב לצורך גניבה מתוכו פריטים מזדמנים שהשאיר בעל הרכב, או לפירוק מערכת השמע, המקרה הנדון מאופיין בטיב החלקים שנועדו מראש לפירוק, כדברי בית המשפט, בת"פ (שלום ב"ש) 32523-01-21 **מדינת ישראל נ' צאנע** (ניתן ב 15.7.21) בהקשר זה:

"הביקוש לממירים ולחלקי מערכת פליטה של רכב מדגם ספציפי ... מוגבל ל"צרכני קצה" מעטים, הזקוקים לאותם פריטים. על כן המדובר בשוק מוגבל בהיקפו, ייעודי באופיו, ובכך נלמדת אבחנה של ממש מעניינים של נאשמים המורשעים בעבירות זהות ואשר עניינם בפירוק אקראי או בגניבה אקראית של פריטים בכלי רכב מזדמנים חונים".

אין מדובר בהתפרצות מזדמנת לכלי רכב חונה, אלא בעבירות המבוצעות במסגרת קשר פלילי שכלל התארגנות ותכנון מוקדם של הנאשם ושלושה אחרים לפרק ממירים קטליטיים מכלי רכב, במושב יפרח.

המדובר בכנופיה שהצטיידה מבעוד מועד בכלים ייעודיים להרמת כלי הרכב לצורך הגעה אל לממירים הקטליטיים

המחברים לתחתית כלי הרכב. המדובר בפעולה המצריכה ידע, תחכום וכאמור הצטיידות מראש שונה מגניבה אקראית של פריטים מרכב או תלישת מערכת השמע שברכב.

עובדות כתב האישום מלמדות על חלוקת תפקידים בין הנאשמים לאחרים כשתפקידו של הנאשם באירוע הראשון היה כתצפיתן ושומר בזמן ששותפיו לעבירות הרימו ופרקו הממיר, ואילו באירוע השני, תפקידו היה בביצוע מלא של פירוק הממיר.

חלקו של הנאשם בביצוע העבירות לרבות בסיוע הינו משמעותי וכאן המקום לומר כי בטענותיו לנגררות וניצולו על ידי האחרים, אין להקל מחומרת מעשיו.

ענישה נוהגת בעבירת גניבת צאן ובקר

8. מדיניות הענישה בעבירה של גניבת צאן ובקר, כמו בכל עבירה בקודקס הפלילי היא בעלת קשת רחבה של עונשים תלויי נסיבות ביצוע העבירה. להלן נביא מספר מקרים בעבירות של גניבת צאן ובקר, בשים לב כי במקרים הללו הורשעו הנאשמים בגניבת בקר ו/או תוצרת חקלאית לפי סעיף 284א(א)(2) בשונה מהמקרה הנדון, אם כי גם בשים לב כי בלתי נמנע מלהתייחס לרטוריקה המחמירה בנוגע לטיב עבירות אלו. כך למשל, ברע"פ 323/19 **פלוני** (20.1.19) הנאשם הורשע **בגניבת 59 כבשים** ששווין כ 120,000 ₪, במסגרת קשר פלילי ועבירות נלוות נוספות. **נקבע מתחם של 24 ועד 48 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, צעיר ללא הרשעות קודמות שמצבו הכלכלי הקשה הוכח הוטלו שלוש שנות מאסר, פיצוי בסך 30,000 ₪ וקנס. העונש אושר בבית המשפט העליון כעונש מתאים.

בע"פ (נצ') 31822-04-11 **רשק ואח'** (12.7.11) הורשעו הנאשמים במעורבות ברמות שונות באירועים במסגרתם נגנבו משתי רפתות 65 עגלים. על המעורבים השונים, בהתאם לחלקם במסכת העבריינית ונסיבותיהם האישיות הוטלו עונשים שבין 26 ל-45 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

בעפ"ג (ב"ש) 25333-02-13 **עבדאל מלאך אלסאנע נ' מדינת ישראל** (ניתן ב 24.04.2013), נדון עניינו של המערער (בן 21, בעל רישום פלילי של פסק דין ללא הרשעה בעבירה של העלבת עובד ציבור) אשר **נדון ל-18 חודשי מאסר בפועל בנסיבות בהן הורשע בסיוע לגניבת רכב וגניבת בקר. על פי המתואר, הנאשם יחד עם שניים אחרים, הגיע ברכב למושב יכני ובעוד שותפו פורץ לרכב של המתלונן, המערער ואחר פרצו את מכלאת העגלים במשק, הוציאו מתוכה 5 עגלים** השייכים למתלונן, העמיסו אותם על הרכב שגנב שותפם ונסעו מהמקום במהירות עד שנעצרו במחסום משטרה. בדחותו את הערעור, ציין בית המשפט המחוזי שהגם שהעונש שהוטל על המערער אינו קל, הוא הולם את חומרת מעשיו.

בת"פ (ב"ש) 56472-12-16 **מדינת ישראל נ' אבו גנימה** (ניתן ב 26.04.2022), **קבע בית המשפט מתחם עונש הולם הנע בין 12 - 24 חודשי מאסר בפועל** בצירוף עונשים נלווים, בנסיבות בהן הורשע נאשם בעבירה של גניבת בקר בצוותא חדא, הנאשם יחד עם **אחר גנב מאורוה בקיבוץ רעים 2 סוסות**. את עונשו של הנאשם, בעל הרשעה אחת בעבירות סמים בגינה ריצה עונש מאסר משמעותי, גזר בית המשפט ל-18 חודשי מאסר בפועל (לציין כי ניתן משקל להתנהלות דיונית שלילית של הנאשם).

ת"פ (טב') 58282-05-20 **מלאחה** (19.9.21) הורשע הנאשם במספר עבירות של גניבת צאן וציוד חקלאי ממעסיקו. **בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם הוא 20 - 48 חודשי מאסר בפועל**, ומשיקולי שיקום משמעותיים סטה סטייה ניכרת ממתחם שקבע והגזר על הנאשם 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועונשים נלווים.

בת"פ (ב"ש) 35312-04-15 **מדינת ישראל נ' אבו עייש** (ניתן ב 24.01.2017), **קבע בית המשפט את מתחם עונש הולם כך שינוע בין 7 - 14 חודשי מאסר בפועל**, בנסיבות בהן הורשע הנאשם **בגניבת 3 כבשים** מחצרו של המתלונן במושב זמרת. המדובר במי שהגיע למושב זמרת, גנב את 3 הכבשים של המתלונן, אותן העמיס לרכב. בהמשך (אישום שני שבגינו נקבע מתחם נפרד) הבחינו בו שוטרים והחל מרדף אחריו תוך שהוא נוהג באופן פוחז על מנת להימלט מהשוטרים.

בת"פ (ב"ש) 18381-04-16 **מדינת ישראל נ' אלהוזייל** (ניתן ב 07.11.2016), **קבע בית המשפט מתחם עונש הולם הנע בין מאסר בן מספר חודשים ועד 14 חודשי מאסר בפועל בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וניסיון גניבת בקר**. המדובר בנאשם אשר קשר קשר עם אחר לגנוב עגלים מאחד מיישובי הדרום כשבמסגרת הקשר, הגיעו בשעת ערב מאוחר ברכב הרשום על שם הנאשם למושב בטחה, נכנסו למשק השייך למתלונן בכוונה לגנוב עגלים, אולם לאחר שהמתלונן ואביו הבחינו בנאשם במצלמות האבטחה ורצו לעברו, נמלט הנאשם מהמקום.

ענישה נוהגת בעבירת פירוק חלקים מרכב

9. לצורך בחינת מקרים שעניינם דומה יותר למקרה הנדון בו העבירות בעלות אופי ייחודי, נפנה למשל, לת"פ (שלום ב"ש) 32523-01-21 **מדינת ישראל נ' צאנע** (ניתן ב 15.7.21), **קבע בית המשפט מתחם עונש בין 19 ל 37 חודשי מאסר בפועל**, בנסיבות בהן הורשע הנאשם על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן, בביצוע שלוש עבירות של **קשירת קשר לביצוע פשע; חמש עבירות של פירוק חלקים מרכב**; שלוש עבירות **גניבה והחזקת נכס חשוד כגנוב**. המדובר בנאשם שקשר קשר עם אחר לפרק ממירים קטליטיים מכלי רכב מסוג סובארו אמפר זה תוך שבמסגרת אותו קשר ולשם קידומו, איתרו השניים כלי רכב חונים מהדגם הנ"ל, סימנו את מקום הימצאות כלי הרכב באמצעות שליחת מיקום באפליקציית וואטסאפ ובהמשך חזרו לאותם מיקומים לשם ביצוע העבירות.

בת"פ 69008-07-19 **מדינת ישראל נ' אלהוואשלה** (11.3.21) קבע בית המשפט מתחם אחד לשתי עבירות התפרצות לרכב וגניבה מרכב, ועבירה של סיוע לפירוק חלקים מרכב (המדובר בפירוק בחלקים ספציפיים ויעודיים (לוחות שעונים ומחשבים של כלי צמ"ה) - הנע בין 12 חודשי מאסר בפועל לבין 30 חודשי מאסר בפועל.

בעפ"ג 20738-08-14 **מדינת ישראל נ' אבו חאטום** (פורסם במאגרים) גזר בית משפט השלום 12 חודשי מאסר בפועל בגין ביצוע שתי עבירות של פריצה לרכב וגניבה. באותו עניין נדרש בית המשפט המחוזי, לשתי פריצות שבוצעו בדרך לא מתוככמת, ניפוץ חלון הרכב וגניבת תיק ומעיל מרכב אחד, ומרכב שני לא הספיק הנאשם לגנוב נוכח שעוברי אורח הבחינו בו. בית המשפט המחוזי בדבריו ציין:

"סבורים אנו כי מתחם הענישה ההולם כל אחת מהעבירות בהן הורשע המשיב נע בין 6 חודשי מאסר ל-12 חודשי מאסר. סבורים אנו כי לעובדה שבאישום שצורף לא נגנב דבר - לאחר שעוברי אורח הפריעו למשיב במעשיו - יש ליתן ביטוי במסגרת הענישה בתוך המתחם".

מכלל הדברים האמורים, ומשנמצא כי מידת פגיעתו של הנאשם בערכים המוגנים הינה משמעותית, ולאחר שנתתי דעתי למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות של גניבת צאן (לרבות הוראת החיקוק בה הורשע הנאשם) ועבירות רכב, לצד מכלול הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, סבורני כי מתחם העונש ההולם את מכלול מעשי הנאשם צריך וינוע בין 20 ל - 40 חודשי מאסר בפועל.

עונשו של הנאשם

10. הנאשם הנותן את הדין היום, רווק, כיום כבן 20 ובזמן ביצוע העבירה היה כבן 18 וחצי וזו הרשעתו הראשונה. מנגד, יש לחזור ולחדד במסר כי גיל צעיר והעדר עבר פלילי, אינם נתון מכריע ואינם מצדיקים בפני עצמם הקלה אוטומטית בעונש, כדברי בית המשפט בע"פ 2357/13 איתמר רוש נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (06.10.2013):

" גם לגבי "בגיר צעיר" אין הגיל פוליסת ביטוח מפני מאסר, מקל וחומר מקטינים שאף לגביהם, במקרים המתאימים, אין מנוס ממאסר".

עניינו של הנאשם גם אינו נכנס לגדרם של אותם מקרים שיש בהם לצדיק חריגה מטה ממתחם העונש ההולם.

מהתסקיר הממליץ על ענישה חינוכית בדמות 200 שעות של"צ, בין היתר לאור עמדות שומרות חוק שהציג הנאשם בפני השירות ואמפטיה שגילה כלפי המתלוננים שביטויה מצא השירות ברצון הנאשם לפצות על נזקם - נמצא מנגד - התרשמות השירות מהנאשם כמי שמתקשה לשמור על יציבות, בעל מיקוד שליטה חיצוני ובעל דפוסי היגררות אחר חברה שולית אשר לקח אחריות חלקית על ביצוע העבירות.

בנוסף לאמור עולה כי הנאשם שולב בקבוצה טיפולית במסגרת הליך המעצר, אם כי בכך לא נמצא הצדק לחריגה ממתחם העונש, בין היתר, בהינתן שאין בהתייצבות במסגרת המעצר ועל מנת לעמוד בתנאי שחרורו ממעצר, כדי ללמד על הליך טיפולי שעבר הנאשם.

אין גם די בנכונות הנאשם להשתלב בעתיד בקבוצה ייעודית אצל שירות המבחן. במקרה דנן, גם לטענה לסיכוי שיקום אין כדי להקל בעונשו של הנאשם עד כדי חריגה מהמתחם אותו קבעתי. יש לזכור, כי לא בכל מקרה בו קיימים סיכויי שיקום (טענה שניתן להעלות במרבית המקרים המובאים בפני בית המשפט) יהיה נכון צודק וראוי לחרוג אך מטעם זה ממתחם העונש, וגם אם מדובר "בבגיר צעיר" וגם אם זו המלצת שירות המבחן שלא רק שהינה שיקול אחד ממכלול שיקולים שעל בית המשפט להביא בחשבון, אלא שאינה מבטאת באופן ראוי את חומרת המעשים ותוצאותיהם על המתלוננים והציבור הרחב (ראו בע"פ 452/14 ניסים דבוש נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו) (03.04.2014).

העבירות אותן ביצע הנאשם מחייבות ענישה הולמת בהתאם לעיקרון הענישה והצורך המתחייב לפגיעות חוזרות ונשנות

ברכשו ובטחוננו של הציבור.

בעבירות כגון דא יש צורך בעיצומים כספיים שיהיה בהם להעביר מסר ברור לחוסר הכדאיות של השגת רווח כלכלי מהיר וקל על חשבון הזולת. עם זאת, אביא בחשבון את תקופת המאסר שתושט על הנאשם לצד קשיים שמטבע הדברים יעמדו בדרכו לאחר שישוחרר.

נוכח נפישות וחומרת העבירות אותן ביצע הנאשם היה מקום לגזור עונשו בחלק הבינוני של המתחם, יחד עם זאת, בתוך המתחם אותו קבעתי, יש לתת משקל מסוים לנטילת האחריות על מעשיו כשבהקשר זה יש לציין כי הגעת הצדדים להסדר טיעון פתוח התאפשרה מאוחר לאחר הגשת כתבה אישום (כעבור כ-9 חודשים) נוכח קושי של התביעה להגיע להסדר בשל כפירת נאשם 1 והצורך בשמיעת הראיות בעניינו. נדגיש ונציין כי הנאשם כבר בתחילת ההליך נגדו בקש להגיע להסדר על מנת לקדם את עניינו.

הנאשם מבחינתו חסך זמן שיפוטי משמעותי, התחרט על מעשיו ואף הביע את רצונו בפני השירות ובא כוחו לפצות את נפגעי העבירה.

אשר לפיצוי המתלוננים, הרי שמעבר לנזק החומרי שנגרם להם, יש מקום לפיצוי בשל הפגיעה בתחושת הביטחון האישי כמו גם עוגמת הנפש והטרדה שנגרמה להם.

סוף דבר - לאחר שקלול מכלול השיקולים הנדרשים לבחינת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש אותו קבעתי, אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

- א. 20 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.
- ב. 7 חודשי מאסר על תנאי, שלא יעבור עבירת רכוש מסוג פשע, משך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ג. 3 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור עבירות רכוש מסוג עוון, משך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר.
- ד. 2,000 ₪ פיצוי לכל אחד מהמתלוננים, (ע.ת. 3, 4, 6 ו-8) אשר ישולמו ב-8 תשלומים שווים ורצופים החל מ-10.01.2023 ובכל 10 לחודש שלאחריו. לא יעמוד הנאשם באחד התשלומים במועד האמור, יישא סכום הפיצוי תוספת פיגורים כחוק.
- ה. 2,000 ₪ קנס או 7 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם תוך 90 ימים מהיום, אחרת יישא תוספת פיגורים כחוק.

הודעה זכות הערעור.

את הקנס והפיצוי ניתן לשלם באחת מהדרכים הבאות:

עמוד 11

- בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה WWW.eca.gov.il
- מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכב גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.
- במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום).

ניתן היום, כ"ו חשוון תשפ"ג, 20 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.